

කොරවක් පැටික්කිට අකුරු කියවුණු දා

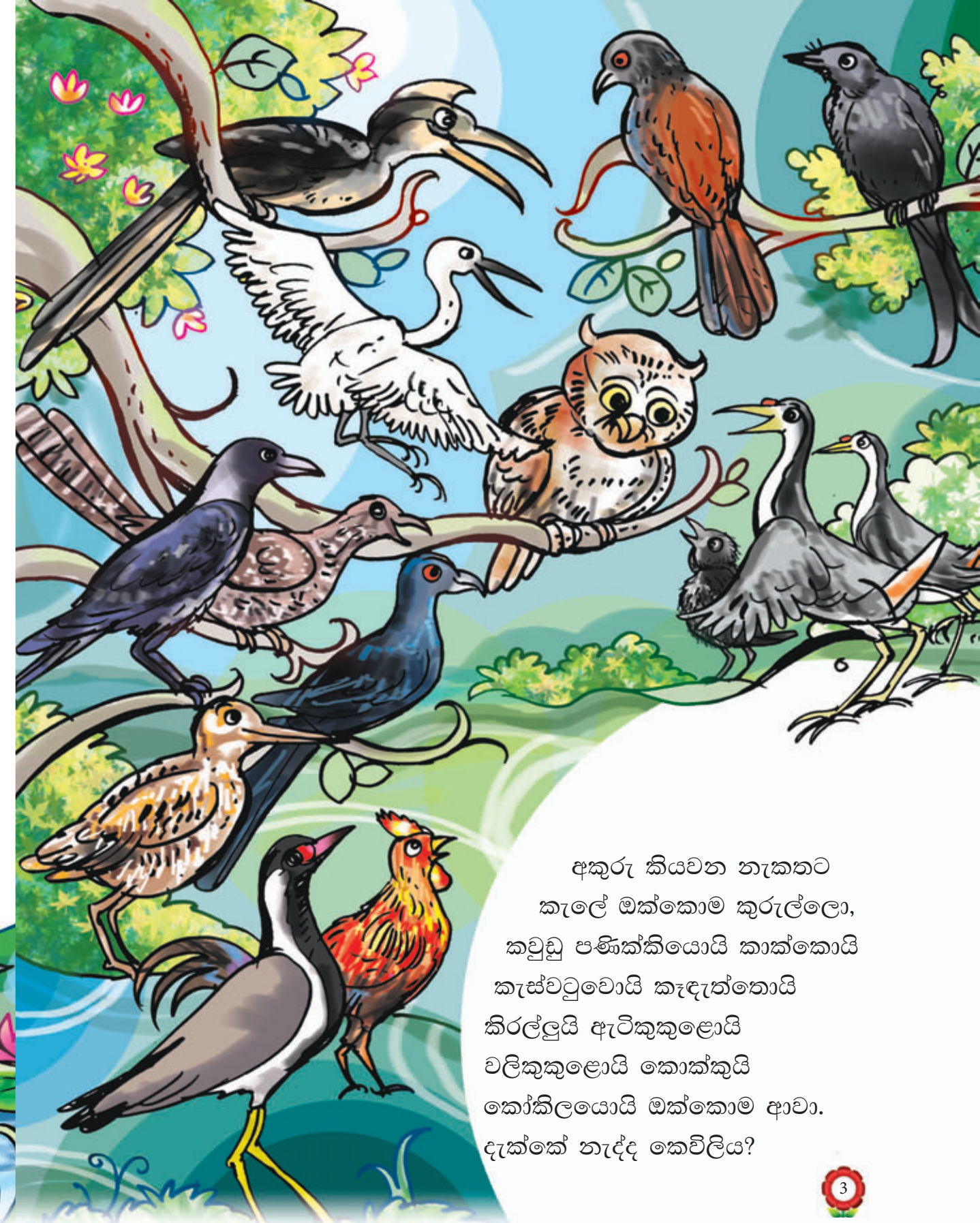

එකෝමත් එක රටක
ලොකු කැලෑ රොදක
'කොරවක්කො' කියලා කියන
කුරුල්ලො කට්ටියක් හිටියා.

එකෝමක් එක දවසක
 කොරවක්කි කොරවක්කා දැකලා
 කතා කරලා කීවා,
 “අපේ කොරවක් පැටික්කිට
 අකුරු කියවන්ට
 කියාපු කාලෙ” කියලා.
 කොරවක්කා කන්දක් උඩක
 කැන්ද් ගහක
 අත්තකට නැගලා
 “කොවාක් කොවාක්” කියලා
 කැගහලා කීවා අනික් කුරුල්ලන්ට
 “කරුණාකරලා අකුරු කියවන නැකතට
 කවුරු කවුරුත් එන්ට” කියලා.

අකුරු කියවන නැකතට
කැලේ ඔක්කොම කුරුල්ලො,
කවුඩු පණික්කියොයි කාක්කොයි
කැස්වටුවොයි කැඳැත්තොයි
කිරල්ලුයි ඇටිකුකුළොයි
වලිකුකුළොයි කොක්කුයි
කෝකිලයොයි ඔක්කොම ආවා.
ඳැක්කේ නැද්ද කෙවිලිය?

අකුරු කියවන්නට කීවෙ බකමුණාට.
 බකමුණා “හුම් හුම්” කියලා
 කොරවක් පැටික්කිට කතා කරලා කීවා
 “මුලින් ම කයන්න කියවමු” කියලා.
 “කයනු කී කයන්නේ, කයන්නට
 ඇලපිල්ල ලියා ලූයෙන් කායන්නේ” කියලා,
 බකමුණා කවුරුත් කරන ආකාරයට කීවා.

කොරවක් පැටික්කි ටිකක් අකීකරුයි.
 කට ඇරලා කෑ ගහලා කීවා
 “කොවාක් කොවාක්” කියලා.
 කොරවක්කන්නට මේ තාක් කල්
 අකුරු කියවන්නට බැරි
 කාරණාවක් ඕක.

මේ කතාව උපුටා ගන්නා ලද්දේ මහාචාර්ය ජේ. බී. දිසානායකගේ ‘අකුරු මිහිර 3’ පොතෙනි.

තරු කැට

ආකාසේ නිල් තරු කැට
පියාඹලා මහ පොළොවට
සේපාලිකා මල් ගහ උඩ
දිලිසෙනවා කදිම රුවට

